

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA
mint felülvizsgálati bíróság

Mfv.II.10.034/2007/2. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróság *P.T. I. rendű, H. Sz. II. rendű és M. Gy. III. rendű felpereseknek a Rendészeti Biztonsági szolgálat* (1101 Budapest, Kerepesi út 47-49.) *alperes ellen kedvezményes szolgálati idő számítása iránt* a Fővárosi Munkaügyi Bíróságnál 5.M.4429/2005. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Bíróság 55.Mf.630.479/2006/3. számú ítéletével befejezett perében az említett számú jogerős ítélet ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 55.Mf.630.479/2006/3. számú ítéletét hatályában fenntartja, azzal a kiegészítéssel, hogy az I. rendű felperes 1996. szeptember 1. napjától, a II. rendű felperes 1999. július 1. napjától, a III. rendű felperes 1997. július 1. napjától jogosult a szolgálati idő 1,2-szeres számítására.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s :

Az iratokból megállapíthatóan a felperesek valamennyien a Készenléti Rendőrség jogutódjánál, a Rendészeti Biztonsági Szolgálatnál (REBISZ) állnak hivatásos állományban. A Bevezetési Parancsnokság ... (támogató kommandó) a rendőr törzsszászlós rendfokozatú I. rendű felperes csoportvezető, a rendőr törzsőrmester rendfokozatú II. és III. rendű felperes járőrvezető beosztásban teljesít szolgálatot.

A felpereseknek a szolgálati idő kedvezményes számítására irányuló szolgálati panaszát az állományilletékes parancsnok és az Országos Rendőr-főkapitányság vezetője elutasította.

A szolgálati panaszuk elutasítása miatt a felperesek keresetet terjesztettek elő, amelyben az alperest a szolgálati viszonyban eltöltött ideje 1,2-szeres számítására

kérte kötelezni az I. rendű felperes 1996. szeptember 1., a II. rendű felperes 1999. július 1., a III. rendű felperes pedig 1997. július 1. napjától kezdődően.

Követelésük jogalapjaként a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyától szóló 1996. évi XLIII. törvény (Hszt.) 329. §-ának (1) bekezdés c) pontját és a törvény végrehajtása tárgyában kiadott 140/1996. (VIII. 31.) Korm. rendelet 25. §-ának (4) bekezdésében foglaltakat jelölték meg. Álláspontjuk szerint – a REBISZ feladataira figyelemmel – a kedvezményes szolgálati idő számítására jogosító rendszeres csapatkiképzést folytató szerv állományába tartoznak.

Az alperes az ellenkérelmében nem vitatta, hogy a felperesek a beosztásukból adódóan rendszeresen csapatszolgálati feladatokat látnak el és csapatszolgálati kiképzésben vesznek részt, azonban a nyelvtani hasonlóság ellenére mindez nem jelenti, hogy az alperes rendszeres csapatkiképzést folytató szerv lenne, így felperesek a szolgálati idő kedvezményes számítására nem jogosultak.

A munkaügyi bírság ítéletével megállapította, hogy a felperesek a kedvezményes szolgálati idő számítására jogosultak.

Az ítélet indokolása szerint a szolgálati viszonyban töltött idő kedvezményes számítására a Hszt. 329. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott feltételek közül két törvényi feltétel is megvalósult; a felpereseket a rendszeres csapatkiképzést folytató szervezet állományában állóknak kell tekintetni és fokozott igénybevétellel és veszéllyel járó beosztásban teljesítenek szolgálatot.

Az első feltétel megvalósulásának alátámasztására a bíróság a Rendészeti Biztonsági Szolgálat működéséről szóló 37/2004. (VI. 29.) BM rendelet 3. § (1) bekezdésében foglaltakra hivatkozott, miszerint a szolgálat „biztosítja a rendőri csapattevékenységre és a különleges rendőri feladatokra történő kiképzést és továbbképzést”.

a munkaügyi bíróság figyelembe vette a Szolgálat alapító okiratában (8/F. sz. alatt csatolt irat) ez alaptevékenység keretében felsorolt tevékenységeket, és ezt összehasonlítva a II. rendű felperes munkaköri leírásában foglaltakkal (8/F/1.) megállapította, hogy abban csapatszolgálati feladatok végrehajtása is szerepel. Elfogadta az I. és a III. rendű felperes nyilatkozatát arra vonatkozóan, hogy a munkaköri leírásaik azonosak azzal, hogy az I. rendű felperesnek ezen túlmenően csoportvezető feladatai is voltak. A bíróság a bizonyítékok körében a felperesek által a tárgyaláson bemutatott kiképzési tervben foglaltakat is értékelte, amelynek alapján arra a következtetésre jutott, hogy a felperesek beosztásuknál fogva a csapatkiképzés rendszeres résztvevői voltak.

A bíróság a Készenléti Rendőrség parancsnokának 13/1998. számú intézkedése alapján, valamint arra figyelemmel, hogy az alperes mind a három felperes részére a 140/1996. (VIII. 31.) Korm. rendelt (R.) 50. § (1) bekezdésében meghatározott különleges bevetési pótlékot fizetett, a szolgálati feladatok további vizsgálata nélkül úgy ítélte meg, hogy a felperesek beosztása „fokozott igénybevétellel és veszéllyel járó

beosztásban” is minősül, ezért a szolgálati idő kedvezményes számítására ez okból jogosultak.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét annak helyes indokai alapján helybenhagyta.

A jogerős ítélet ellen az alperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelyben annak a munkaügyi bíróság ítéletére is terjedő hatályon kívül helyezését és a felperesek keresetét elutasító új határozat meghozatalát kérte.

Elsődlegesen a Pp. 213. § (1) bekezdésében foglaltak megsértésére hivatkozott, mert az ítéleti döntés nem terjedt ki valamennyi kereseti kérelemre, nevezetesen arra, hogy az alperes mely időponttól köteles a felperesek szolgálati idejének kedvezményes számítására. Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság az ítélete indokolásában nem határozta meg a csapatkiképzést folytató szervezet fogalmát és nem adta kellő indokát, hogy az alperes miért minősül csapatkiképzést folytató szervnek. Fenntartotta az Országos Rendőr-főkapitányság vezetőjének a felperesek szolgálati panaszát elutasító határozatában kifejtett azt az álláspontját, hogy belső belügyi normákban meghatározott csapatszolgálati kiképzés és a rendőri csapattevékenység, valamint a rendszeres csapatkiképzés folytatásának nyelvtani hasonlósága nem alapozza meg a szolgálati idő kedvezményes számítását. Állította, hogy a bíróság a vonatkozó jogszabályt kiterjesztően értelmezte, a Hszt. 325. §-ának (2) bekezdése ugyanis tételesen felsorolja, hogy mi minősül a Hszt. 329. § (1) bekezdés c) pontjának alkalmazása szempontjából fokozott igénybevétellel és veszéllyel járó beosztásnak és a felsorolásban a felperesek beosztása nem szerepel.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el [Pp. 274. § (1) bekezdés].

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az 1996. szeptember 1-jétől hatályos Hszt. 329. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a 326. § (1) bekezdésében meghatározott szempontból a szolgálati viszonyban eltöltött időt 1,2-szeresen kell számítani a rendszeres csapatkiképzést folytató szervezetek állományának, harcálláspontokon, a földfelszín alatt szolgálatot teljesítőknek, a büntetés-végrehajtási szervezeteknél a fogvatartottakkal közvetlenül folyamatosan foglalkozó állomány tagjainak, valamint a fokozott igénybevétellel és veszéllyel járó beosztásokban szolgálatot teljesítőknek.

A törvény kizárólag a büntetés-végrehajtási szervezet hivatásos állományára vonatkozó eltérő szabályokat tartalmazó XII. fejezetében nevesíti 2003. július 1-jétől a Hszt. 329. § (1) bekezdés c) pontja alkalmazásában fokozott igénybevétellel és veszéllyel járó beosztások körét [Hszt. 325. § (2) bekezdés].

A Hszt. 342. § (1) bekezdés d) pontjában azonban a törvény felhatalmazást adott a kormánynak, hogy rendeletben részletesen szabályozza a fokozottan veszélyes beosztások meghatározását – többek között a 329. § (1) bekezdés c) pontja

alkalmazása szempontjából. A Hszt. végrehajtásáról szóló 140/1996. (VIII. 31.) Korm. rendelet (R.) 25. §-a a Hszt. 329. §-ának végrehajtásáról akként rendelkezik, hogy az R. 1. számú mellékletében meghatározott beosztásokban szolgálatot teljesítők szolgálati idejét akkor lehet 1,2-szeresen számítani, ha az egészségkárosító kockázatok között szolgálatteljesítési idejük eléri a 23. § (1) bekezdésében meghatározott mértéket, vagyis a napi szolgálatteljesítési idő 50 %-át. [R. 25. § (1) bekezdés és 23. § (1) bekezdés] Az R. 22. §-a azt is kimondja, hogy a Hszt. alkalmazásában fokozottan veszélyesnek az a szolgálati beosztás minősül, amelynek ellátásával kapcsolatos szolgálati tevékenység – a hivatásos szolgálattal járó általános kockázaton túl – életveszéllyel is járhat, illetve egészségkárosító kockázatok között kerül végrehajtásra, vagy a védelem csak egyéni védőeszköz állandó vagy tartós használatával valósítható meg. E beosztások körét az R. 1. számú melléklete tartalmazza. E melléklet 5. pontjában pszichikai ártalmak között szerepel az olyan szolgálati tevékenység, amelyet életet, testi épséget, szellemi egészséget, szabadságot jelentős mértékben veszélyeztető helyzetben folyamatosan kell végezni, vagy fokozott szellemi koncentrációt igényel, illetve olyan állandó készenléti helyzet, amelyben a bekövetkező feladat végrehajtására azonnali, felkészülési idő nélkül való beavatkozást kell biztosítani.

Az elsőfokú bíróság a döntése meghozatalánál az R. illetménypótlékra vonatkozó 28. §-ának rendelkezését, valamint az 50. §-ban foglalt rendelkezést is figyelembe vette, vagyis azt, hogy a felperesek különleges bevetési pótlékban részesültek, amely a különlegesen veszélyes szolgálati feladatok ellentételezésére, továbbá e feladatok végrehajtásához szükséges folyamatos, intenzív felkészülés ösztönzésére szolgál, kizárólag az ilyen jellegű tevékenységet közvetlenül ellátó állomány esetében.

A felperesek a Rendészeti Biztonsági Szolgálaton belül, mint a ... csoportjában (támogató kommandó) szolgálatot teljesítők különleges bevetési pótlékra voltak jogosultak [20/1997. (III. 19.) BM rendelt 3. számú melléklet 1. pont]. Ezt a tényt a bíróság jogszabálysértés nélkül értékelte a per egyéb adataival összevetve akként, hogy a felperesek által ellátott beosztás fokozott igénybevétellel és veszéllyel járó beosztás.

A fentiekre figyelemmel a munkaügyi bíróság helytállóan jutott arra az álláspontra, hogy a felperesek a Hszt. 329. § (1) bekezdés c) pontjának utolsó fordulata szerint a szolgálati idő 1,2-szeres kedvezményes számítására jogosultak, azonban megsértette a Pp. 213. § (1) bekezdésében foglaltakat, mert az erre vonatkozó kereseti kérelem ellenére nem döntött a szolgálati idő kedvezményes számításának kezdő időpontjáról.

Ezt a másodfokú bíróság sem pótolta, ezért a Legfelsőbb Bíróság az érdemben helyes jogerős ítéletet a rendelkező rész szerinti kiegészítéssel a Pp. 275. § (3) bekezdésében foglaltak alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A felpereseknek a felülvizsgálati eljárásban költségük nem merült fel, ezért e vonatkozásban rendelkezni nem kellett.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2007. május 23.

Dr. Fekete Zsuzsanna s.k.
a tanács elnöke

Dr. Földényi Gyuláné s.k.
előadó bíró

Dr. Molnár Istvánné s.k.
bíró